

Kalendář farnosti benátecké

Ze zápisu z FR ze dne 4.9.2024

So 28.9. – 18 hod. – Slavnost sv. Václava (kostel Dražice)
Čt 3.10. – 19 hod. – koncert „Benátecká schola“ – zámecký kostel
20.10. – 26.10. Pout' do Říma
So 26.20. – 18 hod. – Slavnost posvěcení kostela NPM
Ne 27.10. – 10 hod. – Slavnost posvěcení kostela MM
Pá 1.11. – 18 hod. – Slavnost Všech svatých – Zdětín – poutní slavnost
So 2.11. – Památka zesnulých 6:30 hod. MM (lat.);
8 hod. NPM (+ žehnání hřbitova);
16 hod. hřbitov Nové Benátky
Ne 24.11. – 10 hod. – Slavnost Ježíše Krista Krále MM

podzimní sobotní brigády: 5.10.;
19.10. (les stromky);
16.11.

Sledujte prosím aktuální zprávy – aktualizaci a potvrzení brigád.

Biskupská návštěva

O svátku Povýšení Svatého kříže naše město navštívil pan biskup Václav Malý. Stalo se tak u příležitosti svěcení městského zvonu.

Pan biskup požehnal nejprve zvon, pak i zvoníkům, kteří každou neděli poctivě zvoní poledne. Poté sloužil za přítomnosti starosty a místostarosty města slavnou mši svatou v zámeckém kostele Narození Panny Marie.

Byla to jeho druhá návštěva po třech letech. Byl u nás rád, všem děkuje, vzpomíná a žehná.

Poděkování

Velké díky všem osmi brigádníkům, kteří v sobotu 21.9. pomohli vyklidit (po kolika letech?) chlív na farním dvoře v Benátkách, který v posledku sloužil jako skladiště všeho nepotřebného. Naplnili jsme celý velký kontejner.

Současně se podařilo zpět postavit jeden z náhrobků za presbytářem farního kostela, po posledních deštích spadlý.

Povzdech

Na náboženství v prvních týdnech přišlo jen 5 dětí. Nepovažujete-li náboženskou formaci svých dětí za důležitou, neplačte pak nad nimi, ale nad sebou.

NOVINY FARNÍ RODINY

občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

3/2024 (N° 61)

22. září 2024

Chvála bláznovství touhy po životě s Bohem

„Ale dyť von je takovej bigotní¹ katolík...“

Odmítá právo na potrat – tvrdí, že se jedná o vraždu (úkladnou a proti nevinnému), ohání se Desaterem (nezabiješ), tvrdí, že je to Slovo Boží, závazné pro všechny doby a lidi, a ne historicky podmíněný text.

Upírá lidem právo na asistovanou sebevraždu (eutanázii) s tím, že člověk „nemá právo si život vzít, protože si ho nedal“, protože život je dar od Boha. Z toho odvozuje, že neexistuje právo na dítě a výroba dětí² je zlo, které z osoby dělá předmět obchodu. Práva dětí redukuje na jediné: právo na milujícího otce a matku!

Odmítá moderní vnímání nedotknutelnosti osobnosti dítěte jako rezignaci na výchovu dětí. Trvá na poslušnosti dětí vůči rodičům a povinnosti rodičů své děti vychovávat. Vyznává princip subsidiarity³, zodpovědnost rodičů, kterou nemohou předat škole. Chce, aby děti měly znalosti, aby se ve škole učilo a ne získávalo „kompetence“ a „dobré pocity“⁴. Stejně tak tvrdí, že o staré rodiče se mají postarat na prvním místě jejich děti a ne stát. Razí heslo, že základem státu je rodina, a to rodina založená na manželství. Manželství je výlučné spojení jednoho muže a jedné ženy za účelem předávání života – plození a výchovy dětí a upevnění vzájemné lásky manželů.

Odmítá tvrzení, že člověk je mužem nebo ženou podle toho, jak se cítí, případně, že může být ne-muž a ne-žena (nebinární) a drze trvá na tom, že jsou pouze muži a ženy (dvě pohlaví) a že to je danost, která se nedá měnit a pokud se o to někdo pokouší, dopouští se velkého zla.

Nepronájemný občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. Marek Miškovský (e-mail: marek.miskovsky@gmail.com, mobil: 724 550 009), Martin Dědek (e-mail: martin.cyriak@seznam.cz).

¹ Přehnaně, upjatě zbožný

² Umělé oplodnění (IVF), děloha v pronájmu – náhradní mateřství

³ Zodpovědnost a rozhodování na nejnižším stupni: rodina – škola (obec) – společnost (stát)

⁴ Wellbeing

Tvrdí, že brát a dávat úplatky je hříšné bez ohledu na to, jak jsou velké a kolik zaměstnanců vaše firma má. Říká, „kdo nepracuje, ať nejí“⁵ a kdo nechce pracovat, nemá právo na podporu od společnosti.

Hrát si na nemocného, když je to výhodné (pro výši nemocenské) nebo, abych nemusel plnit své povinnosti (třeba nemusel psát test ve škole), prohlašuje za podvod, lež (vůči zaměstnavateli) a rouhání (proti Bohu).

Netolerantně trvá na tom, že existuje jediný Spasitel a to je Ježíš Kristus – Bůh a člověk, a že jenom víra v Něj vede ke spáse, protože k odpuštění hříchů. Tvrdí, že jediné pravé náboženství je křesťanství, protože uctívá pravého Boha: jediného ve třech osobách a vyznává, že je jenom jedna pravá Církev – katolická, v níž je plnost prostředků spásy. Vyznává Desatero a sedmero svátostí, o nichž tvrdí, že se nikdy nezmění, protože je ustanovil Bůh. O Církvi pak tvrdí, že nesmí být moderní⁶, protože hlásá pravdy věčné a kdyby se snažila být ve svém učení moderní, tak už je dávno zastaralá. Také tvrdí, že co je dobré a co je špatné si neurčuje člověk sám, ale to říká člověku Bůh a Církev má právo výkladu Písma Svatého a Božích přikázání⁷.

Úctu k Bohu – bohoslužbu, oběť mše svaté staví výš než všechna dobra pozemská. Účast na nedělní mši svaté vnímá jako výsadu o kterou ho nemůže připravit ani nedělní oběd, návštěva příbuzných, výlet, fotbal či vládní nařízení zakazující bohoslužby.

Při tom všem drze tvrdí, že má v úctě každého člověka a jeho svobodu, a proto chce, aby všichni Boha a Spasitele Ježíše Krista poznali, v Něj uvěřili a stali se katolíky.

Vyznává, že je hříšník a přitom tvrdošijně trvá na tom, že chce být svatý a raduje se ze života. Jeho optimismus je nesnesitelný!

Každý z nás se nacházíme někde mezi touhou po svatosti, svatou horlivostí a touhou po klidu a smíření se světem a hodnotami, které dnes vyznává. Každý z nás nějak miluje Boha a nějak bližního a někdy máme pocit konfliktu mezi požadavky těchto lásek...

Prosme tedy na přímlovu svatého Václava o pevnost milovat Boha nedejše i za cenu vlastního života a na přímlovu svaté Máří Magdalény o milost obrácení k této Lásce. Vyznáme-li primát Boha, jeho Lásky a odpovíme na ni, konflikt svědomí zmizí a my se staneme svědky⁸ Boží dobroty a Lásky, světlem pro svět.

K tomu vám ze srdce žehná

P. Marek

⁵ 2 Sol 3,10

⁶ Moderní jako dnešní, odpovídající současným potřebám oproti starobylému či zastaralému.

⁷ Mt 18,18

⁸ Svědek – řecky „martyr“ se také překládá jako „mučedník“

Jací jsou obyvatelé tohoto města?

Jeden muž sedával u vstupní brány do města. Mladík, který byl právě na cestách, se ho zeptal: „Jací jsou obyvatelé tohoto města?“

Muž odpověděl: „A jací jsou ti, odkud přicházíš?“

Mladík řekl: „Špatní a sobečtí! Jsem rád, že jsem odtamtud mohl odejít!“

„Právě takoví jsou i obyvatelé tohoto města!“ odvětil muž.

O něco později přišel k bráně další mladík a položil mu stejnou otázku: „Jací jsou lidé v tomto městě?“

A muž odpověděl toutéž otázkou: „A jací byli obyvatelé města, z něhož přicházíš?“

„Byli velkorysí, pohostinní a dobří! Stálo mě velké úsilí, abych se přinutil odejít!“

„Také lidé v tomto městě jsou takoví,“ odpověděl sedící muž.

Poblíž stál pán, který vyslechl oba rozhovory. Když se druhý mladík vzdálil, obrátil se na sedícího muže vyčítavě: „Jak jenom můžete odpovědět na dvě stejné otázky naprosto odlišně?“

„Můj milý,“ řekl muž, „každý si svůj vesmír nosí v srdci. Kdo nenalezl v minulosti nic dobrého, nenalezne nic dobrého ani tady. A naopak kdo měl přátele v jiném městě, nalezne také zde lidi věrně a oddané. Neboť lidé jsou pro nás tím, co jsme v nich schopni nalézt.“

Skutečně velkým a úchvatným člověkem je ten, kdo dokáže v druhých lidech objevit perly.

z knihy Příběhy pro osvěžení duše

Kdyby nebylo Boha,
nebyli by ani ateisté.

Je velký omyl domnívat se,
že když lidé ztratí víru, nebudou věřit
v nic. Budou věřit v cokoli.

Žebráci

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně jak žebřák s mošnou a holí.

Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červnových polí,
na prahu stanul a prosil.

Tenkrát měl jsem
mnoho zlých věcí, které dech újí:
černé šaty, límeček, knihy vázané v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.

Nic jsem mu nedal – neměl jsem rukou.
Jen jsem se styděl,
když jsem jeho oči viděl,
modré od západu k východu.

Pán Bůh odešel.
Dvěře zůstaly otevřené.

Ty jednou mě vytáhly bez límce a knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.

Ted' chodím městem a Pána Boha hledám,
vím, že tu chodí s mošnou a holí,
vím, že se jednou s ním shledám,
ale už mě to nezabolí,
protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou. Stoupnem si na nároží
s čepicí v rukou, slunce nad hlavou.

„O lásku prosíme, lidé boží, –
– otevřte srdce!“

Wolker Jiří, *Host do domu*

Pesimista tvrdí: život je krátký, nikdo nemá šanci. Z náboženského hlediska život opravdu krátký je, ale šanci má každý, i když někdo jenom tu poslední.

Moudrost a vtip G. K. Chestertona